

Gods vastgestelde feesten en hun betekenis voor ons:

Soekot, het Loofhuttenfeest

Het Loofhuttenfeest is één van de vastgestelde feesten van God. Mozes maakte aan Israël de 'hoogtijdagen van de HEER bekend (Leviticus 23). Dit waren Gods feesten, die op vastgestelde tijden (Hebr. moadiem) gevierd moesten worden.

Het Loofhuttenfeest of (Soekot) wordt in september/oktober gevierd, als laatste van de drie grote feesten: ***'Maar vanaf de vijftiende dag van de zevende maand, wanneer u de opbrengst van het land ingezameld hebt, moet u het feest van de HEERE zeven dagen lang vieren. Op de eerste dag is het rustdag en op de achtste dag is het rustdag. Op de eerste dag moet u voor uzelf vruchten van sierlijke bomen, takken van palmbomen, takken van loofbomen en van beekwilgen nemen, en u moet zich zeven dagen lang voor het aangezicht van de HEERE, uw God, verblijden. Dat feest voor de HEERE moet u per jaar zeven dagen lang vieren. Het is een eeuwige verordening, al uw generaties door. In de zevende maand moet u het vieren. Zeven dagen moet u in de loofhutten wonen. Alle ingezetenen van Israël moeten in loofhutten wonen, zodat de generaties na u weten dat Ik de Israëlieten in loofhutten liet wonen, toen Ik hen uit het land Egypte geleid heb. Ik ben de HEERE, uw God'.***

Lev. 23:39-43 (HSV)

Jaarlijks maken de Joden voor het Loofhuttenfeest hun eigen loofhut in de tuin of op hun balkon en gedenken dat hun voorvaders 40 jaar in de woestijn hebben rondgezworven en verbleven in primitieve tenten en hutten van takken en (palm)bladeren. Een Loofhut mag heel eenvoudig zijn: minimaal 3 wanden en een dak. Het dak biedt bescherming tegen de zon, maar als het donker wordt kunnen tussen de takken en bladeren de sterren worden gezien. Gedurende het feest probeert men zoveel mogelijk in de Loofhut te verblijven en daar de maaltijden te gebruiken. Met familie en vrienden is men urenlang gezellig bij elkaar, en worden liederen gezongen en verhalen over de woestijnperiode verteld.

Soekot is het laatste oogstfeest een feest van voleinding. Alles is tot zijn doel gekomen. Het volk geniet dankbaar Gods zegeningen. Het Loofhuttenfeest duurde zeven dagen en werd gevolgd door een achtste dag, het feest van de Vreugde der Wet (Simchat Thora). Deze achtste dag, spreekt van een nieuw begin. De cyclus van de lezingen uit de Thora beginnen vanaf deze dag opnieuw.

Gelovige Joden dragen gedurende het Loofhuttenfeest de loelav bij zich. De loelav is een bundel van takken: de dadelpalmtak, mirtetak, en een wilgentakje. De loelav is het symbool voor de opbrengst van de oogst en van de woestijnreis van het volk Israël. De loelav wordt tijdens de dienst in de synagoge rondgedragen. Bij de loelav hoort de Etrog, een grote geurige citrusvrucht die een symbool is van het vruchtbare Beloofde Land.

Wat is de betekenis van het Loofhuttenfeest?

- **Het Loofhuttenfeest is een oogstfeest**

Net als het feest der eerstelingen en het Wekenfeest (Pinksteren) is Soekot een echt oogstfeest. *“Maar vanaf de vijftiende dag van de zevende maand, wanneer u de opbrengst van het land ingezameld hebt, moet u het feest van de HEERE zeven dagen lang vieren”* (Leviticus 23:39).

- **Het Loofhuttenfeest spreekt over verlossing**

Leviticus 23 begint met een gedenken van Israëls verlossing uit Egypte. Deze verlossing was de opmaat van een nog grotere verlossing: het herstel van Israël in hun eigen land! Jeremia 23 vers 7 en 8: *“Daarom zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat men niet meer zal zeggen: Zo waar de HEERE leeft, Die de Israëlieten geleid heeft uit het land Egypte, maar: Zo waar de HEERE leeft, Die het nageslacht van het huis van Israël geleid heeft en Die het gebracht heeft uit het land in het noorden en uit al de landen waarheen Ik hen verdreven had: zij zullen wonen in hun eigen land”.*

- **Loofhuttenfeest: God wil onder Zijn volk wonen**

Gedurende de 7 dagen van het feest wonen de Joden zo veel mogelijk in een loofhut (soeka). De reden hiervoor is: *“zodat de generaties na u weten dat Ik de Israëlieten in loofhutten liet wonen, toen Ik hen uit het land Egypte geleid heb. Ik ben de HEERE, uw God”* (Lev. 23:43).

Het volk Israël woonde gedurende hun 40-jarige tocht door de woestijn in primitieve tenten. Het woord tent wordt ook gebruikt om daarmee Gods woonplaats in de woestijn aan te duiden: de tabernakel. God was als het ware solidair met Zijn volk en wilde onder hen ook in een tent wonen.

- **Loofhutten is een blij feest**

Soekot is bij uitstek het feest van vreugde. Driemaal vinden we in verband met dit feest de opdracht aan Israël om zich te verheugen, vrolijk te zijn (Lev. 23:40; Deut. 16:14, 15 en Nehemia 8:11).

In Nehemia 8 lezen we een bijzondere viering van het Loofhuttenfeest. Een deel van het volk is teruggekeerd uit de ballingschap in Jeruzalem. En op de eerste dag van de zevende maand lezen Ezra en andere Levieten hen de wet, de eerste vijf boeken van Mozes voor. *“Zij lazen, gaven uitleg en verklaarden de betekenis”* (Neh. 8:9). Het Loofhuttenfeest dat daarop volgde werd groots gevierd. Er was zeer grote blijdschap” (vs. 18). *“Wees niet bedroefd, want de vreugde van de HEERE, dat is uw kracht”* (vs. 11).

Aansluitend op de 7 dagen van het Loofhuttenfeest volgt Simchat Torah (Vreugde der Wet). Op deze dag wordt de lezingencyclus van de Torah afgesloten en wordt er opnieuw gelezen uit Genesis 1. Zo gaat de lezing van de Torah altijd door. Op Simchat Torah is men gewend om met de Torah-rollen te dansen.

- **Lezen van de Torah en Prediker**

Volgens Deuteronomium 31:10-12 moet de Torah publiekelijk aan het volk van God voorgelezen worden *“Na verloop van zeven jaar, op de bepaalde tijd van het jaar der kwijtschelding, namelijk het Loofhuttenfeest.”* Hij moet voorgelezen worden aan alle *“mannen, vrouwen en kinderen, ook de vreemdeling, die in uw steden woont, opdat zij ernaar horen en de Here, uw God, leren vrezen en al de woorden dezer Thora naarstig onderhouden.”*

Daarbij is het al een heel oude traditie onder het Joodse volk om ieder jaar op de laatste dag van Soekot het boek Prediker te lezen.

Waarom is het goed als ook Christenen het Loofhuttenfeest vieren?

1. Het Loofhuttenfeest is één van de Feesten Gods

Mozes maakte aan Israël de Feesttijden des HEREN bekend die op speciaal aangewezen tijden (moadiem) gevierd moesten worden. In het Hebreeuws staat er, Moadeh Adonai (JHWH), het zijn daarom Gods Feesten en niet slechts Joodse Feesten.

Leviticus 23 spreekt over de hoogtijdagen van de HEER. 23:2 *Zeg tegen de Israëlieten: 'Dit zijn de hoogtijdagen van de HEER, die je als heilige dagen samen moet vieren. Dit zijn Mijn hoogtijdagen ... 4 Dit zijn de hoogtijdagen van de HEER, die je als heilige dagen samen moet vieren, elk op de aangewezen tijd.* In Leviticus 23:33-44 wordt het Loofhuttenfeest gedetailleerd beschreven.

2. Jezus vierde het Loofhuttenfeest

Van Jezus weten we ook vanuit het Nieuwe Testament dat Hij de Feesten van Zijn Vader vierde. Johannes 7 speelt zich af tijdens het Loofhuttenfeest.

De ceremonie van het water scheppen vormt de achtergrond van Johannes 7:37-39. Jezus spreekt over water op de zevende en laatste dag van Soekot, die Hosanna Rabba wordt genoemd. Een van de gebruiken tijdens dit feest was het scheppen van water uit de vijver van Siloam, het zingen van het 'hallel' (Psalm 113-118) en het aansteken van vier reusachtige kandelaars in het voorhof van de tempel

Terwijl deze ceremonie plaatsvindt stond Jezus op het Tempelplein en riep: *“Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien”* (Joh. 7:37-38). Jezus – het Levende Water – was in hun midden op het Loofhuttenfeest. Hij is het Water dat leven brengt, de Doper in de Heilige Geest!

Jezus spreekt tot de inwoners van Jeruzalem en verwees mogelijk naar teksten als: *Op die dag zal het geschieden dat er levend water vanuit Jeruzalem zal stromen* (Zacharia 14:8), en aan wat Ezechiël 47 schrijft over de tempelbeek..

Ook Jesaja zong over het waterscheppen in het 12e hoofdstuk van zijn profetie: *“U zult met vreugde water scheppen uit de bronnen van het heil”* (vers 3). Ook de volkeren zullen delen in de vreugde van Israël. *“Dank de HEERE, roep Zijn Naam aan, maak Zijn daden bekend onder de volken!”* Maar het mooiste van alles is dat we weer lezen dat God in het midden van Zijn volk zal wonen. *“Juich en zing vrolijk, inwoonster van Sion, want groot in uw midden is de Heilige van Israël”* (vs. 6).

3. Het Feest is profetisch en verbeeldt het komende Vrederijk

Vanaf de eerste tot vierde eeuw na Christus hebben Joden en Christenen de Bijbelse feesten op de zelfde tijden gevierd. De voorjaarsfeesten kregen een verschoven plaats in het christendom. Omdat de Kerk zich steeds meer tegen het Judaïsme afkeerde kwamen de hoge feesten van het najaar steeds meer op de achtergrond. Het gevolg hiervan was dat de Kerk het profetisch zicht op de wederkomst van Jezus, de verbanning van Satan, het Messiaanse vrederijk en herstel van Juda en Israël kwijtraakte. Het Loofhuttenfeest is een schaduw van wat komen gaat: het komende Vrederijk onder Jezus: (Kol 2:16-17).

4. Het Loofhuttenfeest spreekt ook over onze hemelse toekomst.

Volgens Leviticus 23:43 moesten de Israëlieten het Loofhuttenfeest vieren, omdat God hen had uitgeleid en zij in loofhutten hadden gewoond, terwijl alle andere verzen aangeven dat zij in tenten woonden. De tent als onderkomen, als dak tegen de elementen, is een metafoor voor ons sterfelijk lichaam, evenals 'de 40 jaar van Israël in tenten/loofhutten' een beeld is voor 'de weg in Christus'.

1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. 2 Want in deze tent zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden, 3 als wij maar bekleed en niet naakt zullen bevonden worden. 4 Want ook wij, die in deze tent zijn, zuchten terwijl

we het zwaar te verduren hebben; wij willen immers niet ontkleed, maar overkleed worden, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden. (2Cor 5:1-4 HSV).

5. Het Loofhuttenfeest is een feest waarin plaats is voor alle volkeren

Het zal geschieden dat al de overgeblevenen van alle heidenvolken, die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, van jaar tot jaar zullen opgaan om zich neer te buigen voor de Koning, de HEERE van de legermachten, en om het Loofhuttenfeest te vieren. (Zacharia 14:16-19). Jaarlijks gaan er al tienduizenden Christenen uit alle landen van de wereld naar Jeruzalem om daar het Loofhuttenfeest te vieren.

6. Het Loofhuttenfeest laat zien hoe God onder Zijn volk wil wonen

Voor het volk Israël is het Loofhuttenfeest een jaarlijks terugkerende herinnering dat het volk veertig jaren in tenten/hutten in de woestijn ronddoelde. De God van Israël, JHWH, woonde óók in een tent bij hen. Deze 'tent', dit heiligdom, is bij ons bekend onder de naam tabernakel.

Jezus is Gods mens geworden Zoon, die onder Zijn volk woonde. Johannes 1:14 zegt: *En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.* (Letterlijk: verbleef in een tent) Zoals God in de tabernakel bij de Israëlieten woonde, zo woonde Jezus in zijn aardse tent (menselijk lichaam) onder zijn volk.

Het beeld van de tent als Gods aanwezigheid onder ons komt terug in het boek Openbaring: *En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volk zijn en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn, ook geen rouw, jammerklacht, of moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan* (Openbaring 21:3-4). Dit is de uiteindelijke vervulling van het Loofhuttenfeest. En het zal niet beperkt blijven tot Israël. "De volken zullen in haar licht leven en de koningen op aarde betuigen daar hun lof". (Openbaring. 21:24). Deze passage is de vervulling van de profetieën van Zacharia 14: 6, 7, 16. In dit hoofdstuk lezen wij driemaal over de viering van het Loofhuttenfeest (vs. 16, 18, 19).